

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Możliwość wystąpienia przez nabywcę - bezpośrednio do organu podatkowego - o zwrot VAT niesłusznie naliczonego przez dostawcę w cenie brutto towarów, w sytuacji nieprawidłowego zakwalifikowania transakcji jako opodatkowanej podatkiem, wyrok TSUE z 5 września 2024 r. w sprawie C83/23 (H GmbH)	3
Utrata statusu PGK w przypadku zawarcia transakcji kontrolowanej na warunkach nierynkowych, wyrok NSA z 3 września 2024 r., sygn. II FSK 815/24	4

Możliwość wystąpienia przez nabywcę - bezpośrednio do organu podatkowego - o zwrot VAT niesłusznie naliczonego przez dostawcę w cenie brutto towarów, w sytuacji nieprawidłowego zakwalifikowania transakcji jako opodatkowanej podatkiem, wyrok TSUE z 5 września 2024 r. w sprawie C83/23 (H GmbH)

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w świetle zasad skuteczności i neutralności podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że odbiorca świadczenia nie może wystąpić bezpośrednio do organu podatkowego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma siedzibę, o zwrot VAT zapłaconego dostawcy tego świadczenia, który w wyniku błędu wykazał na fakturze krajowy VAT tego państwa członkowskiego zamiast VAT należnego na mocy ustawy w innym państwie członkowskim i wpłacił go organom podatkowym pierwszego państwa członkowskiego, w przypadku gdy organy te zwróciły już VAT dostawcy świadczenia będącemu przedmiotem postępowania likwidacyjnego.

W sprawie będącej przedmiotem wyroku TSUE dostawca nieprawidłowo zadeklarował i opodatkował jako krajową transakcję w Niemczech sprzedaż łodzi motorowej znajdującej się w momencie dostawy na terytorium Włoch. W trakcie kontroli przeprowadzonej przez niemieckie organy podatkowe ustalono, że nie doszło do jej wywozu z Włoch, a w konsekwencji sprzedaż na rzecz niemieckiego nabywcy - spółki KG, której następcą prawnym jest H GmbH - jako dostawa towarów nietransportowanych nie podlegała opodatkowaniu VAT na terytorium Niemiec (powinna zostać opodatkowana we Włoszech). W konsekwencji, odmówiono nabywcy prawa odliczenia VAT wykazanego na podstawie błędnie wystawionych faktur, zawierających kwoty podatku naliczonego w Niemczech.

W późniejszym okresie wobec dostawcy łodzi wszczęto postępowanie upadłościowe. Syndyk masy upadłości skorygował błędnie wystawione faktury zawierające niemiecki VAT, a organ podatkowy zwrócił sprzedawcy nieprawidłowo zadeklarowany podatek należny. Jednocześnie, kwoty te weszły do masy upa-

łości w związku z czym w praktyce nie było możliwe ich odzyskanie przez nabywcę.

Co istotne, niemiecki organ podatkowy (co potwierdził również sąd administracyjny pierwszej instancji) uznał, że nie jest zobowiązany zwrócić nabywcy kwot pieniężnych odpowiadających VAT niepodlegającemu odliczeniu z błędnie wystawionych na jego rzecz faktur (zwróconych już dostawcy), nawet jeśli odbiorcy towarów nie przysługuje roszczenie cywilnoprawne o zwrot tych kwot od kontrahenta (uprzednio faktycznie mu zapłaconych). Według TSUE, organ podatkowy prawidłowo odmówił wypłaty VAT nabywcy.

Wyrok, pomimo że niekorzystny dla podatnika w tej konkretnej sprawie, stanowi kolejne potwierdzenie potencjalnej możliwości odzyskania przez nabywcę VAT niesłusznie zapłaconego w cenie brutto zakupionych towarów lub usług (tj. w związku z fakturą nieprawidłowo zawierającą kwotę podatku). TSUE ponownie wskazuje, że w pewnych bardzo specyficznych okolicznościach organy podatkowe mogą być zobowiązane zwrócić nabywcy (a nie dostawcy towarów) kwotę pieniężną odpowiadającą podatkowi niepodlegającemu odliczeniu, a faktycznie odprowadzonego do budżetu państwa. Orzeczenie powinno zainteresować przede wszystkim tych podatników, którzy ze względu na likwidację lub upadłość dostawcy nie są w stanie wyegzekwować od niego tego typu wierzytelności. Przy czym, w wyroku pojawia się pewna cezura czasowa na wystąpienie o zwrot VAT przez nabywcę - zdaniem TSUE, będzie to możliwe jeśli organy nie zwróciły jeszcze VAT należnego sprzedawcy. Tym samym, TSUE wykazał się podejściem zdroworozsądkowym wskazując, że organ podatkowy nie jest zobowiązany zwracać kwoty podatku „dwa razy”, tj. dwóm stronom tej samej transakcji.

Najnowsze orzeczenie TSUE, analizowane łącznie z niedawnym wyrokiem wydanym w podobnej sprawie C-397/21 (HUMDA), pozwala wskazać kilka przesłanek uprawniających nabywcę do ubiegania się od organów podatkowych kwoty niesłusznie zapłaconego sprzedawcy VAT. Wśród warunków wskazano m.in.:

(i) fakt odprowadzenia przez sprzedawcę do budżetu państwa nieprawidłowo doliczonego VAT, przy jednoczesnym braku prawa odliczenia VAT przez nabywcę (ii) trudności w uzyskaniu zwrotu kwoty VAT od sprzedawcy, przykładowo ze względu na likwidację, postępowanie upadłościowe czy brak możliwości wystawienia przez niego faktury korygującej, (iii) wyczerpanie przez nabywcę możliwości dochodzenia kwoty VAT w inny sposób, np. poprzez wniesienie powództwa cywilnego czy ubieganie się o zwrot w państwie, gdzie transakcja faktycznie podlega opodatkowaniu, (iv) niedokonanie przez organy podatkowe zwrotu kwoty podatku sprzedawcy (na przykład w związku z zaewidencjonowaniem przez niego faktury korygującej). Jednocześnie, konieczne jest wykluczenie oszustwa lub nadużycia prawa w VAT dla takich transakcji.

Co istotne, w polskich przepisach o VAT nie został określony tryb ubiegania się o zwrot niesłusznie zapłaconego podatku przez nabywców w sytuacjach takich jak opisana wyżej, pomimo że zdaniem TSUE państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić proceduralne możliwości w tym zakresie. Biorąc pod uwagę obecny stan prawny wydaje się więc, że zasadne byłoby skorzystanie z możliwości przewidzianych w Ordynacji podatkowej. Jak wskazuje bowiem TSUE, w takich sytuacjach państwo członkowskie otrzymało nienależne mu świadczenie podlegające zwrotowi podmiotowi, który rzeczywiście je poniósł. Należy mieć nadzieję, że wystąpienie przez podatników z wnioskami o zwrot kwoty odpowiadającej kwocie VAT niesłusznie odprowadzonej do budżetu państwa (niezależnie od zastosowanej podstawy prawnej) będzie impulsem dla ustawodawcy do uregulowania powyższej kwestii.

Jeśli w ramach Państwa działalności występują podobne do opisanych wyżej trudności z odzyskaniem od kontrahenta niesłusznie pobranego przez niego VAT, zachęcamy do kontaktu i określania potencjalnych możliwości działania w sprawie.

EWELINA CHYLIŃSKA
STARSZY KONSULTANT

Utrata statusu PGK w przypadku zawarcia transakcji kontrolowanej na warunkach nierynkowych, wyrok NSA z 3 września 2024 r., sygn. II FSK 815/24

Dnia 3 września 2024 r. NSA, po ponownym rozpatrzeniu skargi kasacyjnej, zakończył sprawę trwającą od 23 września 2019 r., kiedy to bank [dalej: Wnioskodawca], wraz z innymi podmiotami, złożył wniosek do Dyrektora KIS o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku CIT w kontekście utrzymania statusu PGK jako podatnika w sytuacji, w której w sposób niezamierzony dojdzie do zawarcia transakcji przez podmioty należące do PGK z podmiotami powiązаныmi spoza PGK na warunkach różniących się od warunków rynkowych. NSA w omawianym wyroku podtrzymał wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r. (sygn. III SA/Wa 2619/23) wskazując, iż zawarcie przez podmioty z PGK z podmiotami powiązаныmi spoza PGK transakcji kontrolowanej niezgodnej z zasadą ceny rynkowej, powoduje utratę statusu podatnika CIT przez PGK.

Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym, podmioty tworzące PGK będą mogły zawierać transakcje kontrolowane z podmiotami powiązаныmi spoza PGK, w zakresie których dochowywać będą należytej staranności w ustalaniu rynkowych warunków transakcji. Niemniej może dojść do sytuacji, w której w trakcie istnienia PGK incydentalnie i niecelowo dojdzie do zawarcia transakcji odbiegających od warunków rynkowych. W przypadku powzięcia informacji o zaistnieniu takiej sytuacji podmioty niezwłocznie zmienią warunki transakcji, tak aby odzwierciedlały one warunki, jakie ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane oraz dokonane zostaną stosowne korekty na zasadach ogólnych, a także uiszczony będą powstałe w ten sposób zaległości podatkowe wraz z należnymi odsetkami. Wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji do Dyrektora KIS z pytaniem, czy w takiej sytuacji ma prawo do zachowania statusu PGK, gdyż zgodnie z przepisami Ustawy CIT, w przypadku, gdy PGK zawiera transakcje ze spółkami powiązаныmi spoza PGK na warunkach innych niż rynkowe, PGK może utracić statusu podatnika CIT.

Dyrektor KIS w interpretacji z 22 lipca 2019 r. (sygn. 0111-KDIB1-1.4010.176.2019.2.BK) stwierdził, że w omawianym przypadku podatnik utraci status PGK z dniem poprzedza-

jącym dzień ustalenia nierynkowych warunków. W takim przypadku nie ma znaczenia czy dokona korekty, czy też nie. W odpowiedzi Wnioskodawca wystąpił do WSA, na skutek czego sąd w wyroku z 13 sierpnia 2020 r. (sygn. III SA/Wa 2169/19) przyznał racje Wnioskodawcy, argumentując swoje stanowisko, że skoro transakcja kontrolowana obejmuje późniejsze zmiany warunków, włączając w to korekty transakcji i rozliczeń podatkowych to nie powinno dojść do utraty przez podatnika statusu PGK.

Następnie sprawa trafiła do NSA, który w wyroku z 12 lipca 2023 r. (sygn. II FSK 128/21) uchylił wyrok sądu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia, wskazując, iż WSA błędnie zinterpretował przepisy, jak również w sposób nieadekwatny zinterpretował pojęcie „dokonania transakcji”. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy WSA w Warszawie dokonał analizy w kontekście wytycznych NSA i oddalił skargę Wnioskodawcy, odwołując się do językowej wykładni przepisów. Sąd wskazał, iż literalne brzmienie przepisów wskazuje na utratę statusu podatnika przez PGK w sytuacji opisanej we wniosku.

NSA w omawianym wyroku utrzymał wyrok WSA z 7 marca 2024 r. Sąd wskazał, iż zgodnie z przepisami, PGK nie może zawierać transakcji na nierynkowych warunkach z podmiotami powiązanymi spoza grupy. Transakcje te muszą być bowiem zgodne z warunkami, jakie ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane. Z kolei każde odstępstwo od tych warunków skutkuje utratą statusu podatnika CIT przez PGK z mocy prawa. Późniejsza korekta warunków transakcji na rynkowe po zawarciu transakcji nie niweluje skutków utraty statusu podatnika przez PGK na dzień poprzedzający dzień ustalenia nierynkowych warunków transakcji.

Powyższa sprawa od początku budzi wiele emocji wśród podmiotów należących do PGK. Omawiane orzeczenie powoduje, iż organy podatkowe w prosty sposób będą mogły podważyć status PGK jako podatnika CIT. Wystarczy bowiem niezawinione ustalenie warunków nierynkowych w transakcjach kontrolowanych o niskiej wartości, które nie przekraczają progów dokumentacyjnych, aby PGK utraciło status podatnika

CIT. Tym samym wszelkie korekty dokonywane pomiędzy podmiotami powiązanymi mogą powodować wzmożoną czujność organów podatkowych oraz chęć podważenia funkcjonowania PGK.

Biorąc pod uwagę stopień skomplikowania przepisów w zakresie cen transferowych oraz powyższy wyrok można posunąć się do stwierdzenia, iż podmiotom tworzącym PGK, które dokonują transakcji z podmiotami powiązanymi nienależącymi do PGK, będzie towarzyszyć niepewność co do faktycznego istnienia PGK. Może bowiem okazać się, iż PGK straciła status podatnika CIT w dniu poprzedzającym dzień zawarcia nierynkowej transakcji kontrolowanej przez podmiot należący do PGK, również w sytuacji, w której działania tego podmiotu nie były celowe.

Niewątpliwie istotnego znaczenia nabiera fakt, aby podmioty należące do PGK dokonujące transakcji z podmiotami powiązanymi spoza PGK badały rynkowość każdej transakcji przed jej zawarciem w celu ustalenia warunków zgodnie z zasadą ceny rynkowej. Strony transakcji powinny więc przykładac szczególną wagę do przygotowania rzetelnych analiz porównawczych przed zawarciem transakcji. Warto również, aby podmioty należące do PGK rozważyły wprowadzenie odpowiednich procedur poprzedzających zawieranie transakcji kontrolowanych, mających na celu zminimalizowanie ryzyka zawarcia transakcji na nierynkowych warunkach.

W razie potrzeby omówienia szerzej niniejszego obowiązku zapraszamy do kontaktu.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

**ALEKSANDRA
SCĄBER-ZIEMIANIN**
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Wypłacając komplementariuszom w trakcie roku podatkowego zaliczki na poczet zysku, spółka komandytowa nie ma obowiązku pobierania zryczałtowanego podatku dochodowego , wyrok NSA z 5 września 2024 r., sygn. II FSK 56/22	8
Kwalifikacja na gruncie ustawy CIT odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem pozbawienie spółki majątku na podstawie orzeczeń nacjonalizacyjnych , wyrok NSA z 4 września 2024 r., sygn. II FSK 11/22	8
Zasady rozliczenia na gruncie CIT wydatków na prace aranżacyjne (fit-out wtórny) prowadzone w wynajmowanych lokalach , wyrok NSA z 3 września 2024 r., sygn. II FSK 1486/21	8
Kwestia oceny, kiedy odpowiedzialność na gruncie VAT za wystawianie fałszywych faktur z danymi spółki przez jej pracownika spoczywa na pracodawcy , wyrok NSA z 3 września 2024 r., sygn. I FSK 1212/18	8
Kwestia uznania za działalność gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT prowadzenia drużyn juniorskich przez klub, będący własnością miasta , wyrok NSA z 28 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1784/20	9
Ustalenie miejsca świadczenia usług logistycznych realizowanych przez operatora w Polsce na rzecz spółki szwajcarskiej , wyrok NSA z 27 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1679/20	10
Brak zweryfikowania osoby podającej się za przedstawiciela firmy świadczy o winie spółki w postaci niedbalstwa i uniemożliwia zastosowanie stawki 0% na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy VAT w przypadku dostawy na rzecz nieuczciwego kontrahenta , wyrok NSA z 27 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1662/20	10

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej wypłacanego zarządzającym po zakończeniu trwania współpracy , wyrok NSA z 26 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1783/20	10
Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków na działania w ramach polityki CSR , wyrok WSA w Łodzi z 4 września 2024 r., sygn. I SA/Łd 433/24	10
Ulga ustanowiona przepisami rozporządzenia MF z 11 marca 2022 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe dotyczy zarówno kredytów, jak i pożyczek hipotecznych , wyrok WSA w Warszawie z 29 sierpnia 2024 r., sygn. III SA/Wa 1322/24.	11
Kwalifikacja usług projektowych dotyczących fasad i dachów budynków jako usług związanych z nieruchomością w świetle przepisów o VAT , wyrok WSA w Warszawie z 28 sierpnia 2024 r., sygn. III SA/Wa 1088/24	11

Wypłacając komplementariuszom w trakcie roku podatkowego zaliczki na poczet zysku, spółka komandytowa nie ma obowiązku pobierania zryczałtowanego podatku dochodowego, wyrok NSA z 5 września 2024 r., sygn. II FSK 56/22

Dokonując wykładni w szczególności art. 41 ust. 4e ustawy PIT wskazać należy, że dla obowiązków płatnika istotne jest, aby były one w sposób jednoznaczny określone. Zaliczki wypłacane na poczet zysku komplementariusza wywołują obowiązek podatkowy, ale nie może on zostać zmateralizowany do momentu, gdy wysokość tego zysku (dochodu) nie jest znana. Jeżeli organ podatkowy taki obowiązek dostrzeże to należy traktować to jako postulat de lege ferenda, gdyż ten obowiązek nie został należycie wyartykułowany w obowiązujących przepisach i nie można go domniemywać. Zatem o ile nie powinno być wątpliwości co do tego, że obowiązek płatnika powstaje, gdy znana jest już wysokość zysku podatnika, o tyle brak jest podstaw do nakładania tego obowiązku bez wyraźnej podstawy materialno-prawnej.

Kwalifikacja na gruncie ustawy CIT odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem pozbawienie spółki majątku na podstawie orzeczeń nacjonalizacyjnych, wyrok NSA z 4 września 2024 r., sygn. II FSK 11/22

Odszkodowanie za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem pozbawienie spółki majątku w wyniku przejęcia go na własność Skarbu Państwa na podstawie orzeczeń nacjonalizacyjnych (1948 r.) wypłacone spółce w 2018 r. należy kwalifikować podatkowo na podstawie przepisów obowiązujących w dacie otrzymania odszkodowania, tj. w 2018 r. Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT kwota ww. odszkodowania stanowi przychód spółki, nie korzystający ze zwolnienia. Powoływanie się na zasadę równości wobec prawa, czy też zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść podatnika, nie może sanować żądania objęcia zwolnieniem ww. odszkodowania. Prawo do zwolnienia określonego przychodu nie może bowiem wynikać z Konstytucji RP. Z uwagi na brak podstawy prawnej takiego zwolnienia, otrzymane odszkodowanie podlega opodatkowaniu CIT.

Skoro kosztami uzyskania przychodów są wszelkie racjonalnie i gospodarczo uzasadnione wydatki związane z działalnością gospodarczą, których celem jest osiągnięcie, zabezpieczenie lub zachowanie źródła przychodów, to nie można do kosztów uzyskania przychodów zaliczyć kwoty otrzymanego odszkodowania.

Zasady rozliczenia na gruncie CIT wydatków na prace aranżacyjne (fit-out wtórny) prowadzone w wynajmowanych lokalach, wyrok NSA z 3 września 2024 r., sygn. II FSK 1486/21

W sytuacji gdy wydatki poniesione na prace aranżacyjne (fit-out wtórny) w wynajmowanych przez spółkę lokalach ponoszone są na podstawie umów najmu zawieranych z klientami na okres przekraczający rok podatkowy, a spółka nie ma żadnej możliwości, aby wydatki te przyporządkować do poszczególnych okresów rozliczeniowych, spełniona jest hipoteza art. 15 ust. 4d zdanie drugie ustawy CIT. Oznacza to, że wydatki na fit-outy wtórne, nieobjęte odsprzedażą nakładów, stanowią koszty uzyskania przychodów, inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4d zdanie drugie ustawy CIT, proporcjonalnie do długości okresu obowiązywania danej umowy najmu.

Kwestia oceny, kiedy odpowiedzialność na gruncie VAT za wystawianie fałszywych faktur z danymi spółki przez jej pracownika spoczywa na pracodawcy, wyrok NSA z 3 września 2024 r., sygn. I FSK 1212/18

W świetle wyroku TSUE z 30 stycznia 2024 r. w sprawie C-442/22 wskazać należy, że osobą, która ponosi odpowiedzialność za wystawienie fikcyjnych faktur będzie pracownik, który działał poza wiedzą i zgodą pracodawcy, ale tylko wówczas kiedy nie zostanie wykazane, że pracodawca działał w dobrej wierze, a więc że w tym zakresie dochował starań w zakresie nadzoru. Gdyby nadzoru nie dochował - to w tym momencie tę odpowiedzialność przesuwa się na pracodawcę.

W tym kontekście należy przede wszystkim w zakresie braku tego nadzoru wziąć pod uwagę, że najistotniejszym argumentem jest to, że na przestrzeni długiego okresu

czasu, przez który trwał ten proceder, komputer pracownika nie był poddany jakiegolwiek kontroli. Jeżeli pracodawca upoważnia danego pracownika do wystawienia w jego imieniu faktur spełniających w systemie podatkowym, a w szczególności na gruncie VAT, szczególną rolę w zakresie obowiązku rozliczenia wykazanego na nich podatku, jak i również uprawnień do odliczenia podatku przez odbiorców tych faktur, powinien stworzyć system monitorowania rzetelności realizacji tej procedury, bądź poprzez kontrolę, bądź przez profesjonalny podmiot zewnętrzny.

Oczywiście nawet przy najlepiej zorganizowanym systemie monitoringu mogą mieć miejsca nieuczciwe praktyki pracowników, lecz w sytuacji funkcjonowania takiego systemu, pracodawcy nie można czynić zarzutu niedochowania należytej staranności z uwagi na brak stosownego nadzoru. Główny zatem zarzut pod adresem spółki polega na nadmiernym obdarzeniu pracownika zaufaniem przy jednoczesnym zaniechaniu stworzenia stosownych procedur kontrolnych w firmie, które mogłyby go zniechęcić do podejmowania działań o znamionach oszustwa na szkodę pracodawcy.

Jednocześnie fakt czy faktury te były wystawiane na komputerze firmowym, czy poza firmą jest bez znaczenia dla tej sprawy w sytuacji stwierdzenia braku po stronie spółki jakiegokolwiek nadzoru w zakresie kontroli korzystania z komputerów firmowych przez pracowników wystawiających faktury.

Kwestia uznania za działalność gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT prowadzenia drużyn juniorskich przez klub, będący własnością miasta, wyrok NSA z 28 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1784/20

W analizowanej sprawie występują okoliczności, które świadczą o tym, że działalność drużyn juniorskich ma charakter powiązany ściśle z działalnością drużyn seniorskich i stanowi ona część ogólnej działalności sportowej prowadzonej przez spółkę. Ten związek ma istotne znaczenie, ponieważ nie ulega wątpliwości, że działalność w zakresie prowadzenia drużyn seniorskich jest działalnością gospodarczą, której obroty podlegają opodatkowaniu VAT. Te związki są na tyle silne, że nie można działalności junior-

skiej od działalności seniorskiej oddzielić i uznać za działalność niebędącą działalnością gospodarczą.

Działalność ta ma cechy ogólnej działalności gospodarczej, które są wskazane w art. 15 ustawy VAT, jest to działalność ciągła, samodzielna, prowadzona w celu uzyskania zysku. Niezależna też jest od rezultatu. Działalność ta, co należy podkreślić, jest prowadzona na podstawie umów cywilnoprawnych. Okoliczność, że działalność ta jest dotowana nie wyklucza możliwości uznania jej za działalności podlegającą opodatkowaniu. Ponadto prowadzenie drużyn juniorskich jest warunkiem prowadzenia działalności w zakresie drużyn seniorskich, a zatem ta działalność jest przedłużeniem działalności odnoszącej się do drużyn seniorskich. Także wyniki tej działalności mają wpływ na wyniki działalności w zakresie drużyn seniorskich, ponieważ w przyszłości juniorzy, kiedy osiągną odpowiedni wiek, zasilają drużyny seniorskie.

Może także dochodzić do transferu zawodników z drużyn juniorskich do innych drużyn, który będzie odpłatny i podlegający podatkowi VAT. Istotna też jest to, że prowadząc tę działalność w zakresie szkolenia juniorów spółka bierze udział w działalności ogólnej, uczestniczy w rynku. Jak wiadomo na rynku mogą występować i powszechnie wiadomo, że występują - podmioty, które na zasadach komercyjnych „prywatnie” szkolą młodych zawodników i czynią to na zasadach komercyjnych, pobierając za to wynagrodzenie. A zatem ta działalność spółki także jest działalnością, która wywiera skutki w tym zakresie i może być konkurencyjna wobec innych podmiotów. Twierdzenie w takiej sytuacji, że ta działalność nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT może zachwiać warunkami konkurencji pomiędzy tymi podmiotami.

Ustalenie miejsca świadczenia usług logistycznych realizowanych przez operatora w Polsce na rzecz spółki szwajcarskiej, wyrok NSA z 27 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1679/20

Zgodzić należy się stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie TSUE, że jedynie w przypadku ustalenia, że ze względu na mające zastosowanie postanowienia umowne spółka dysponowała zapleczem technicznym i personalnym spółki polskiej, tak jakby było jej własnym, można uznać, że spółka dysponuje strukturą, która charakteryzuje się wystarczającą stałością w zakresie zaplecza personalnego i technicznego w Polsce.

W analizowanej sprawie podkreślić także należy brak możliwości zarządzania, czy jakiegoś władczego oddziaływania zarówno na personel zatrudniony przy wykonywaniu czynności logistycznych (magazynowych), jak również brak jakiegokolwiek prawa do władania czy dysponowania infrastrukturą techniczną niezbędną i wykorzystywaną do tego celu. Te okoliczności determinowały przyjęcie, że którykolwiek z usługodawców spółki stanowi jednocześnie jej stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

Brak zweryfikowania osoby podającej się za przedstawiciela firmy świadczy o winie spółki w postaci niedbalstwa i uniemożliwia zastosowanie stawki 0% na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy VAT w przypadku dostawy na rzecz nieuczciwego kontrahenta, wyrok NSA z 27 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1662/20

Aby uznać, że podatnik nie działał z należytą starannością, nie musi on mieć świadomości, że swoim zachowaniem, działaniem albo zaniechaniem, narusza prawo, lecz wystarczające jest, że w danych okolicznościach może i powinien taki stan przewidzieć (wina w postaci niedbalstwa). Innym słowy, nie działa z należytą starannością ten, kto wie (ma pozytywną wiedzę) o istotnym i rzeczywistym stanie faktycznym, a także ten kto takiej wiedzy nie posiada wskutek swojego niedbalstwa.

Spółce, która nie sprawdziła czy osoba podająca się za przedstawiciela firmy jest faktycznie osobą działającą w imieniu tego

podmiotu, w szczególności nawiązując współpracę z tym podmiotem po raz pierwszy, można przypisać winę w formie niedbalstwa poprzez brak zweryfikowania osoby, która dokonywała zamówienia towarów. W konsekwencji spółka nie ma możliwości zastosowania stawki 0% na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy VAT w przypadku dostawy na rzecz nieuczciwego kontrahenta.

Kwestia opodatkowania VAT odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej wypłacanego zarządzającym po zakończeniu trwania współpracy, wyrok NSA z 26 sierpnia 2024 r., sygn. I FSK 1783/20

W analizowanej sprawie zakaz konkurencji był ściśle związany z wykonywaniem głównego świadczenia (działalności), a więc był następstwem tej sytuacji, w jakiej zarządzający funkcjonował w spółce bezpośrednio przed zaistnieniem stanu, już objętego później zakazem konkurencji. W tym zakresie zarządzający nie działał w charakterze podatnika VAT. W związku z tym należy uznać, że taki sam status zarządzający posiadał już po ustaniu umowy o zarządzanie w okresie, w którym był przewidziany zakaz konkurencji, który go obowiązywał, w związku z tym wcześniejszym wykonywaniem obowiązków czy czynności w ramach umowy o zarządzanie. W związku z tym przyjęcie należy, że nie mamy do czynienia ze świadczeniem usługi opodatkowanej, a tym samym i posiadaniem prawa do odliczenia podatku naliczonego z tym związanego.

Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków na działania w ramach polityki CSR, wyrok WSA w Łodzi z 4 września 2024 r., sygn. I SA/Łd 433/24

Prowadzenie firmy zgodnie z zasadami społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR), w ramach których spółka realizuje opisane projekty z zakresu ekologii i ochrona środowiska, edukacji, ochrony zdrowia, działalności charytatywnej, pomocy społecznej i społecznych programów edukacyjno-informacyjnych, wpisuje się w działania marketingowe, a co za tym idzie, w ogólne wydatki firmy. Działania podejmowane przez spółkę w ramach opisanych projektów, mają pośredni związek z jej opodatkowaną działalnością. Oceniając wydatki ponoszone na projekty realizowane w ramach CSR

nie można, jak zrobił to organ interpretacyjny, tak wąsko patrzeć na tę kwestię i brać pod uwagę tylko rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej podatnika. Należy uwzględnić kontekst całościowy jaki towarzyszy prowadzonej działalności i jego wpływ na lokalną społeczność, jak również odbiór spółki w kraju i za granicą.

Ulga ustanowiona przepisami rozporządzenia MF z 11 marca 2022 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe dotyczy zarówno kredytów, jak i pożyczek hipotecznych, wyrok WSA w Warszawie z 29 sierpnia 2024 r., sygn. III SA/Wa 1322/24.

Dokonując wykładni przepisów rozporządzenia MF z 11 marca 2022 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe należy mieć na względzie przede wszystkim cel wprowadzenia tych przepisów oraz okoliczność, że kredyty, których dotyczy rozporządzenie mają być przeznaczone na określony cel, tj. cel mieszkaniowy. Celem zaś wprowadzenia przepisów ww. rozporządzenia była ochrona kredytobiorców, którzy mieli trudności w regulowaniu zobowiązań wobec banku przed trudnościami związanymi z zaplaceniem podatku dochodowego od przysporzenia wynikającego z umorzenia owych zobowiązań.

Bez wątpienia w tym kontekście sytuacja faktyczna pożyczkobiorców hipotecznych zaciągających pożyczki na realizację własnych potrzeb mieszkaniowych jest tożsama z sytuacją tych podmiotów, których zobowiązania wynikały z umów kredytowych. A zatem, biorąc pod uwagę cel wprowadzenia przepisów, zasadę równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP), a także art. 2 Ordynacji podatkowej nakazujący rozstrzygać wątpliwości na korzyść podatnika, należy postawić znak równości pomiędzy kredytem hipotecznym i pożyczką hipoteczną zaciągniętą na realizację własnych celów mieszkaniowych.

Kwalifikacja usług projektowych dotyczących fasad i dachów budynków jako usług związanych z nieruchomością

w świetle przepisów o VAT, wyrok WSA w Warszawie z 28 sierpnia 2024 r., sygn. III SA/Wa 1088/24

Usługi, których dotyczy przepis art. 28e ustawy VAT to nie tylko usługi wprost wymienione w tym przepisie. Katalog usług objętych tym przepisem jest otwarty i można go uzupełnić o usługi, które są ściśle związane z konkretną nieruchomością. Do usług tych zaliczyć należy usługę polegającą na wykonaniu obliczeń części fasad oraz podkonstrukcji pod przedmiotowe fasady, a także sporządzeniu rysunków warsztatowych na podstawie modeli 3D oraz usługę w zakresie konstrukcji budowlanych polegającą na zastąpieniu tradycyjnej więźby dachowej systemem prefabrykowanym.

Usługi te ingerują w stan faktyczny konkretnej nieruchomości poprzez ingerencję w kształt budynku i proces budowlany, który się toczy. Spółka w celu wykonania ww. usług otrzymuje od kontrahenta konkretne projekty konkretnych nieruchomości, na podstawie których projektuje fasady czy też dachy. A zatem trudno przyjąć, iż jej usługi nie mają związku z konkretną nieruchomością. Usługi te nie mogą w żadnym wypadku mieć charakteru abstrakcyjnego. Biorąc pod uwagę cechy konstrukcyjne projektowanych przez spółkę fasad nie sposób uznać, że mogą one być projektowane w oderwaniu od konkretnej nieruchomości. Taki projekt musi być ściśle związany z konkretną nieruchomością.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe w PCC darowizny pakietu kontrolnego akcji w spółce akcyjnej na rzecz fundacji rodzinnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.291.2024.4.MD	14
Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu poniesionych wydatków związanych z organizacją jubileuszu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.360.2024.2.JM	14
Brak możliwości zastosowania stawki 0% VAT dotyczącej dostawy towarów w postaci chusteczek kosmetycznych na rzecz przewoźnika lotniczego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.378.2024.1.MW	14
Zasady rozliczenia umowy leasingu nieruchomości na gruncie ustawy o VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.243.2024.5.RMA	15
Moment przeniesienia prawa do rozporządzania opakowaniami jak właściciel oraz kwestia uwzględnienia wartości opakowań w podstawie opodatkowania VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.360.2024.1.AP	16
Skutki na gruncie VAT świadczenia przez gminę usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych oraz zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.268.2024.2.AS	16
Sposób rozliczenia na gruncie VAT wpłacanych wadium z tytułu przetargów dotyczących sprzedaży nieruchomości , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.290.2024.1.RMA	17

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Odliczenie podatku naliczonego z faktury wystawionej wcześniej niż 30 dni przed dostawą towaru , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4.4012.135.2018.20.MZA	18
Prawidłowość wystawienia faktury dla najemcy pojazdu, na której wskazuje się jedną kwotę za usługę wynajmu pojazdu, kalkulowaną jako koszt udostępnionego pojazdu wraz z kosztami dodatkowymi, tj. zatankowanego przez najemcę paliwa i opłat drogowych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.462.2024.1.MBN	18
Możliwość kontynuowania opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w sytuacji podziału spółki przez wydzielenie ZCP , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.340.2024.1.RH	19
Posiadanie statusu małego podatnika przez spółkę opodatkowaną ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.400.2024.1.PC	19
Ustalenie czy wynagrodzenie pieniężne z tytułu dobrowolnego umorzenia udziałów stanowi dla wspólnika dywidendę lub inny przychód (dochód) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy CIT lub art. 10 polsko-francuskiej UPO , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.238.2024.2.MK	20

Skutki podatkowe w PCC darowizny pakietu kontrolnego akcji w spółce akcyjnej na rzecz fundacji rodzinnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.291.2024.4.MD

Podatkowi PCC podlega umowa darowizny, o ile następuje przejęcie przez obdarowanego długów i ciężarów albo zobowiązań darczyńcy oraz przejęcie to następuje w umowie darowizny. Chodzi przy tym o takie długi, ciężary i zobowiązania przejęte przez obdarowanego, które pozostają w związku funkcjonalnym z przedmiotem darowizny i które w związku z dokonaną darowizną obciążają obdarowanego i tym samym zwalniają darującego z obowiązku ich regulowania (ponoszenia).

Z opisu sprawy wynika, że fundacja rodzinna otrzyma w drodze umowy darowizny akcje w spółce akcyjnej (pakiet kontrolny przewyższający 50% akcji). W związku z darowizną pakietu kontrolnego akcji na rzecz fundacji nie dojdzie do przejęcia przez fundację długów, ciężarów bądź zobowiązań darczyńcy. Z powyższego wynika, że fundacja, jako obdarowany – przyszły nabywca akcji w drodze darowizny – nie przejmie żadnego zadłużenia czy zobowiązań darującego. Skoro na dzień zawarcia umowy darowizny opisana umowa darowizny nie będzie wiązała się z przejęciem przez fundację długów, ciężarów i zobowiązań darczyńcy (fundatora), to umowa ta nie będzie stanowiła czynności podlegającej opodatkowaniu PCC. Wobec tego po stronie fundacji nie powstanie obowiązek zapłaty PCC.

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu poniesionych wydatków związanych z organizacją jubileuszu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.360.2024.2.JM

W związku z wykorzystaniem wydatków związanych z organizacją jubileuszu do czynności opodatkowanych VAT i zwolnionych z opodatkowania VAT, izbie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego jedynie w takim zakresie, w jakim te wydatki służą do wykonywania przez izbę czynności opodatkowanych VAT. W celu odliczenia

podatku naliczonego, w pierwszej kolejności izba powinna przyporządkować ponoszone wydatki na organizację jubileuszu do poszczególnych rodzajów działalności (opodatkowanej, zwolnionej).

Wobec powyższego, przy zakupie towarów i usług dotyczących organizacji jubileuszu, przyporządkowanych wyłącznie do czynności opodatkowanych VAT izbie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego, na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT. Natomiast, przy zakupach przyporządkowanych wyłącznie do czynności zwolnionych od podatku VAT, nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego kwotą podatku naliczonego. Przy czym, jeśli są przez izbę ponoszone również wydatki w stosunku do których dokonanie bezpośredniej alokacji nie jest możliwe, czyli w przypadku gdy dokonany wydatek służyć będzie obu rodzajom działalności (opodatkowanej i zwolnionej), izba może odliczyć tylko tę część podatku naliczonego, którą można proporcjonalnie przypisać czynnościom dającym prawo do odliczenia, tj. z zastosowaniem proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 2 i ust. 3 ustawy VAT.

Brak możliwości zastosowania stawki 0% VAT dotyczącej dostawy towarów w postaci chusteczek kosmetycznych na rzecz przewoźnika lotniczego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.378.2024.1.MW

W analizowanej sprawie dostawa na rzecz przewoźnika nie jest dokonywana ani w celu zaopatrzenia samolotu, ani też nie służy do jego eksploatacji. Dostarczanie dla kontrahenta (przewoźnika lotniczego wykonującego głównie przewozy w transporcie międzynarodowym) towarów w postaci chusteczek kosmetycznych nie spełnia definicji dostawy towarów służących zaopatrzeniu środków transportu lotniczego i wyposażenia pokładowego. W konsekwencji, spółka dokonująca tej dostawy nie może korzystać z obniżonej stawki VAT w wysokości 0% na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 18 ustawy VAT, jak również innych przepisów, w tym art. 83 ust. 1 pkt 6 ustawy VAT. Zatem dostawę chusteczek kosmetycznych dla przewoźnika lotniczego spółka powinna opodatkować stawką właściwą dla dostawy tych towarów.

Zasady rozliczenia umowy leasingu nieruchomości na gruncie ustawy o VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.243.2024.5.RMA

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka w ramach transakcji leasingu nieruchomości po nabyciu nieruchomości od klienta lub innego podmiotu, zawiera z klientami umowę leasingu nieruchomości oraz umowę przedwstępną sprzedaży, na mocy której spółka zobowiązuje się po zakończeniu podstawowego okresu umowy leasingu nieruchomości do zawarcia umowy przyrzeczonej sprzedaży. Po zakończeniu umowy leasingu własność nieruchomości jest przenoszona na korzystającego w drodze umowy sprzedaży za odrębną cenę określoną w tej umowie.

W tej sytuacji należy uznać, że planowaną przez spółkę umowę leasingu z zastosowaniem konstrukcji wynikającej z art. 709 ust. 16 KC w świetle przepisów ustawy VAT należy zakwalifikować jako dostawę towarów w części dotyczącej gruntu. Jednocześnie we wniosku spółka wskazała, że odpisów amortyzacyjnych od wartości budynków w rozumieniu prawa podatkowego będzie dokonywała spółka jako finansujący. Fakt ten powoduje (dokonywanie odpisów amortyzacyjnych przez spółkę, a nie przez korzystającego), że nie jest spełniona jedna z przesłanek dla uznania leasingu budynków za dostawę towaru w myśl ustawy. Zatem umowę leasingu z zastosowaniem konstrukcji wynikającej z art. 709 ust. 16 KC w części dotyczącej budynków/budowli należy zakwalifikować w świetle przepisów ustawy VAT jako świadczenie usług.

Przeniesienie przez spółkę własności gruntu lub prawa wieczystego użytkowania na korzystającego, po zakończeniu umowy leasingu, wobec spłaty przez tego korzystającego wszystkich opłat wynikających z tej umowy, podlega opodatkowaniu VAT, lecz nie jako odrębna czynność, a razem ze świadczoną umową leasingu (kwalifikowaną jako dostawa towarów), w treści której zawarte jest zobowiązanie do przeniesienia własności gruntu/prawa wieczystego użytkowania. Działanie spółki wykonane po zakończeniu umowy nie stanowi odrębnego świadczenia. Zatem w przedmiotowej sprawie czynnością podlegającą opodatkowaniu nie jest samo przeniesienie własności gruntu/prawa wieczystego użytkowania po zakończeniu umowy leasingu,

lecz wykonywanie przez spółkę tej umowy (kwalifikowanej jako dostawa towarów), której zapisy zawierają będą klauzulę o tym przeniesieniu bez dodatkowego świadczenia.

W konsekwencji, w okolicznościach niniejszej sprawy, po opodatkowaniu wniesionych przez klienta opłaty wstępnej i opłat leasingowych, w tym ostatniej, których suma odpowiadać będzie co najmniej wartości gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów równej wydatkom na ich nabycie, spółka nie będzie miała obowiązku odrębnego opodatkowania VAT przeniesienia własności gruntu lub prawa wieczystego użytkowania gruntów na korzystającego, po zakończeniu umowy leasingu z zastosowaniem art. 709 ust. 16 KC.

Inaczej należy natomiast potraktować przeniesienie przez spółkę na korzystającego po zakończeniu umowy leasingu własności budynków/budowli. Przeniesienie na korzystającego własności budynków/budowli (prawa do rozporządzania jak właściciel) po zakończeniu umowy leasingu z zastosowaniem art. 709 ust. 16 KC będzie podlegać opodatkowaniu VAT. Przeniesienie przez spółkę własności budynku/budowli na korzystającego po zakończeniu umowy leasingu kreuje nową sytuację prawną - korzystający otrzymuje prawo do rozporządzania budynkiem/budowlą jak właściciel. Po zamierzonej przez spółkę modyfikacji, umowa leasingu będzie zawierała klauzulę o przeniesieniu własności rzeczy będącej przedmiotem leasingu na korzystającego po upływie okresu leasingu bez dodatkowego świadczenia. Zatem przeniesienie tej własności po zakończeniu umowy leasingu podlega opodatkowaniu VAT jako nieodpłatna dostawa towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy VAT.

Spółce co do zasady, przysługuje/przysługuwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia nieruchomości będących przedmiotem leasingu, gdyż wykorzystywane są one w prowadzonej przez spółkę działalności opodatkowanej. Tym samym pomimo braku odpłatności, spełniona jest wskazana w art. 7 ust. 2 ustawy VAT przesłanka opodatkowania czynności, tj. prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia towarów (nieruchomości). Zatem przeniesienie przez spółkę na korzystającego po zakończeniu umowy leasingu własności budynków/budowli podlega VAT.

Moment przeniesienia prawa do rozporządzania opakowaniami jak właściciel oraz kwestia uwzględnienia wartości opakowań w podstawie opodatkowania VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.360.2024.1.AP

W art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy VAT wyraźnie wskazano, że podstawa opodatkowania obejmuje także koszty opakowania. Z wniosku wynika, że spółka dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy na rzecz kontrahentów (...) opakowanych w specjalnie zaprojektowanych do tego celu opakowaniach. Zgodnie z warunkami współpracy ustalonymi przez spółkę z kontrahentami, opakowania stają się własnością kontrahenta po przekroczeniu przez niego określonego wolumenu zakupu (...). Opakowania te mogą być wykorzystywane wielokrotnie, jednak spółka nie oczekuje ich zwrotu, nie pobierając też za nie kaucji. Tym samym, opakowania te nie przyjmują charakteru opakowania zwrotnego.

W praktyce gospodarczej spółki zdarza się, że opakowania zostają spółce zwracane, co jest odnotowywane w ewidencji ilościowej. Decyzja co do zwrotu opakowań jest związana z dokonywaniem przez spółkę na rzecz kontrahentów dalszych dostaw i leży w wyłącznej gestii kontrahenta. Kontrahent może także dokonać dalszej dostawy towaru wraz z opakowaniem/samego opakowania na rzecz innych podmiotów. Tym samym, sposób rozporządzania opakowaniem towaru leży wyłącznie w gestii kontrahenta, w związku z czym już w momencie otrzymania towaru (opakowanego w opakowanie) ma on prawo do dysponowania zarówno towarem, jak i opakowaniem do niego, jak właściciel. W momencie dokonania WDT dojdzie zatem do przeniesienia na rzecz kontrahentów prawa do rozporządzania towarem jak właściciel w odniesieniu do opakowań. Prawidłowe jest więc zrównanie momentu przeniesienia praw do rozporządzania opakowaniami jak właściciel z WDT (opakowanych w opakowania). Fakt, że zgodnie z warunkami współpracy uzgodnionymi między spółką a kontrahentem opakowania staną się własnością kontrahenta po spełnieniu określonego wolumenu zakupu, pozostają bez znaczenia na gruncie przepisów podatku VAT.

Przepisy dotyczące podatku VAT nie uzależniają kwalifikacji danej dostawy/nabycia od

treści zawartej przez strony umowy, lecz odnoszą się do rzeczywiście zaistniałych zdarzeń gospodarczych. Jednocześnie, mając na uwadze, iż opakowanie nie ma charakteru opakowania zwrotnego i co do zasady spółka nie oczekuje jego zwrotu, jego wartość, zgodnie z art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy VAT powinna zostać wliczona do podstawy opodatkowania towaru. To że spółka dopuszcza możliwość otrzymania ponownie opakowań użytych wcześniej do transportu towaru (dokonanej WDT) nie przesądza o tym, że przedmiotowe opakowania spełniają przesłanki uznania ich za opakowania zwrotne. Tym samym spółka, kalkulując podstawę opodatkowania w zakresie dokonania WDT towarów (...) na rzecz kontrahenta, powinna, zgodnie z art. 29a ust. 6 ustawy VAT uwzględnić w niej wartość opakowań.

Skutki na gruncie VAT świadczenia przez gminę usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych oraz zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.268.2024.2.AS

Wykonywane przez gminę odpłatne usługi parkingowe na miejscach parkingowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych nie stanowią/nie będą stanowiły usług opodatkowanych VAT. Gmina w tym zakresie bowiem nie działa w charakterze podatnika VAT, lecz jako organ władzy publicznej w ramach swojego władztwa.

Wykonywane przez gminę odpłatne usługi parkingowe na miejscach parkingowych zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych stanowią/będą stanowiły usługi opodatkowane podatkiem VAT. W analizowanym przypadku gmina występuje w roli podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT, a ww. czynności – jako usługi zdefiniowane w art. 8 ust. 1 ustawy VAT – podlegają/będą podlegały opodatkowaniu VAT.

W przypadku świadczenia usługi parkingowej na miejscach postojowych zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych pobierane opłaty dodatkowe stanowią/będą stanowiły wynagrodzenie za usługi parkingowe podlegające opodatkowaniu VAT. W stosunku do opłat dodatkowych pobieranych w związku ze świadczeniem usług

parkingowych na miejscach postojowych zlokalizowanych w pasach dróg publicznych należy wskazać, że opłaty te, jako związane z czynnościami pozostającymi poza zakresem stosowania ustawy VAT, stanowią/będą stanowiły wynagrodzenie za usługi parkingowe, niepodlegające opodatkowaniu VAT.

Obowiązek podatkowy z tytułu świadczonych usług parkingowych na miejscach parkingowych zlokalizowanych poza pasami dróg publicznych powstaje/będzie powstawał: i) w przypadku pobierania jednorazowych opłat parkingowych poprzez parkometry i aplikację mobilną – z chwilą wykonania usługi, co jest równoznaczne z momentem uiszczenia opłaty; ii) w przypadku pobierania opłat parkingowych w formie ryczałtowej lub kartą abonamentową – w momencie zapłaty za bilet i wydania tego biletu (tj. sprzedaży prawa do skorzystania z usług parkingowych); iii) w przypadku opłat dodatkowych – w momencie określonym dla usługi parkingowej, wobec której opłata dodatkowa została nałożona, za wyjątkiem opłaty za brak biletu, gdyż w tym wypadku obowiązek podatkowy powstaje z chwilą nałożenia tej opłaty dodatkowej - zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT.

Gminie nie przysługuje/nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków ponoszonych na miejsca parkingowe zlokalizowane w pasach dróg publicznych. Z kolei w stosunku do wydatków ponoszonych na miejsca parkingowe zlokalizowane poza pasami dróg publicznych gminie przysługuje/będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego. Natomiast w przypadku gdy gmina ponosi/będzie ponosić wydatki na oba rodzaje parkingów i nie ma/nie będzie miała możliwości przypisania ponoszonych przez gminę wydatków w całości do działalności gospodarczej lub do celów innych niż działalność gospodarcza, wówczas ma/będzie miała prawo do częściowego odliczenia podatku naliczonego przy uwzględnieniu przepisów określonych w art. 86 ust. 2a-2h ustawy VAT oraz przepisów rozporządzenia MF z 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników.

Sposób rozliczenia na gruncie VAT wpłacanych wadium z tytułu przetar-

gów dotyczących sprzedaży nieruchomości, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.290.2024.1.RMA

W opisaney we wniosku sytuacji nabywcami nieruchomości są osoby fizyczne nieprowadzące samodzielnie działalności gospodarczej, nieżądające wystawienia faktury. Zatem gmina nie była obowiązana do udokumentowania wniesionych wadium zaliczonych na poczet ceny nabycia nieruchomości fakturami, gdy z takim żądaniem nie wystąpił nabywca będący osobą fizyczną nieprowadzącą samodzielnie działalności gospodarczej.

W opisaney sytuacji gmina może dokonać rozliczenia wpłaconego wadium dokumentem wewnętrznym, który spełnia wymagania określone w odrębnych przepisach (np. rozporządzenia MF z 23 grudnia 2019 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów czy ustawy o rachunkowości i skorygować deklarację i ewidencję (pliki JPK_V7M) zbiorczo za okres, w którym zaliczono wadium na poczet nabycia nieruchomości.

Gmina zamierza skorygować błędne rozliczenia, w tym wystawić faktury korygujące zmniejszające wartość netto oraz wartość VAT o tę część wadium (zaliczki), dla której obowiązek podatkowy powstał w okresie poprzedzającym zbycie nieruchomości. W takiej sytuacji zasadnie zatem gmina wystawia faktury korygujące - zachodzi bowiem przesłanka, o której mowa w art. 106j ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, tj. po wystawieniu faktury podstawa opodatkowania i kwota podatku wskazana w fakturze uległa zmianie. Tym samym, zachodzi sytuacja, o której mowa w art. 29a ust. 14 ustawy VAT - wystawiono (zostanie wystawiona) faktura korygująca (o której mowa w ww. art. 106f ust. 3 ustawy VAT) do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna (tj. obejmującej podatek od wadium (zaliczki), od której obowiązek podatkowy powstał we wcześniejszym okresie rozliczeniowym). Przepis art. 29a ust. 13 ustawy VAT będzie mieć zatem zastosowanie.

Zatem gmina nie będzie miała prawa do zmniejszenia wartości netto oraz kwoty podatku należnego odpowiadających wartości wadium (zaliczki) w okresie wystąpienia błędu pierwotnego. Zgodnie z art. 29a ust. 13 ustawy VAT gmina będzie bowiem miała prawo

do tej korekty za okres rozliczeniowy, w którym wystawiła (wystawi) fakturę korygującą, pod warunkiem że z posiadanej przez gminę dokumentacji będzie wynikać, że gmina uzgodniła z nabywcą towaru (nieruchomości) warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów określone w fakturze korygującej oraz warunki te zostały spełnione, a w przypadku braku tej dokumentacji w tym okresie - za okres rozliczeniowy, w którym gmina tę dokumentację uzyska.

Odliczenie podatku naliczonego z faktury wystawionej wcześniej niż 30 dni przed dostawą towaru, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4.4012.135.2018.20.MŻA

Jeżeli faktura dokumentuje rzeczywiste zdarzenie gospodarcze, które co do zasady podlega opodatkowaniu, to sam fakt wystawienia przedwcześnie faktury nie rodzi obowiązku zapłaty podatku na podstawie art. 108 ustawy VAT. Taka faktura powinna zostać zewidencjonowana i rozliczona na zasadach ogólnych, tj. z chwilą powstania obowiązku podatkowego.

Wystawienie przedwczesnej faktury pozostaje bez wpływu na moment powstania obowiązku podatkowego na gruncie VAT. Obowiązek podatkowy powstaje bowiem, zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT, z chwilą dokonania dostawy towarów lub z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty na podstawie art. 19a ust. 8 ustawy VAT (jeśli zapłata nastąpiła przed wydaniem samochodu), nie zaś z chwilą wystawienia faktury.

Podstawowym warunkiem, którego spełnienie należy analizować w aspekcie prawa do odliczenia podatku VAT jest związek dokonywanych nabyć towarów i usług ze sprzedażą uprawniającą do dokonywania takiego odliczenia, czyli sprzedażą generującą podatek należny. W zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego, warunki, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT, uprawniające do odliczenia podatku naliczonego będą spełnione, gdyż jak wynika z treści wniosku, spółka jest czynnym zarejestrowanym podatnikiem VAT, wystawione faktury dotyczą rzeczywistych czynności podlegających opodatkowaniu, zaś nabywane towary służą świadczeniu usług leasingu, tj. wykonywaniu czynności opodat-

kowanych. W konsekwencji, spółka będzie uprawniona do odliczenia podatku naliczonego z wystawionej przez dostawcę faktury, nie wcześniej jednak niż za okres, w którym u dostawcy powstał obowiązek podatkowy. W opisanej sytuacji, na moment rozliczenia podatku z faktury otrzymanej przez spółkę, będzie ona dokumentować czynności już dokonane, zatem nie znajdzie zastosowania art. 88 ust. 3a pkt 4 ustawy VAT ograniczający prawo do odliczenia podatku.

Prawidłowość wystawienia faktury dla najemcy pojazdu, na której wskazuje się jedną kwotę za usługę wynajmu pojazdu, kalkulowaną jako koszt udostępnionego pojazdu wraz z kosztami dodatkowymi, tj. zatankowanego przez najemcę paliwa i opłat drogowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.462.2024.1.MBN

Wydanie karty paliwowej umożliwiającej najemcy nabycie paliwa do najmowanego samochodu oraz opłacenia opłaty drogowej, jak również sama usługa najmu pojazdu samochodowego, są ze sobą tak ściśle powiązane, że obiektywnie tworzą w aspekcie gospodarczym jedną całość. W ramach przedmiotowego świadczenia realizowana jest usługa najmu pojazdu samochodowego oraz świadczenie dodatkowe w postaci karty paliwowej wydanej dla najmowanego pojazdu. Paliwo oraz opłata drogowa mogą być bowiem nabywane przez najemcę tylko i wyłącznie do samochodu najmowanego od wynajmującego na podstawie umowy, za pomocą wydanej karty paliwowej. Możliwość nabycia za pomocą otrzymanej karty paliwowej paliwa i opłaty drogowej nierozdzielnie wiąże się ze skorzystaniem z usługi najmu pojazdu samochodowego.

Także z punktu widzenia najemcy pojazdu samochodowego (klienta spółki), elementy składające się na świadczenie będące przedmiotem wniosku – najem oraz wydanie karty paliwowej, za pomocą której możliwe jest nabycie paliwa oraz opłacenie opłaty drogowej – tworzą jedną całość. W tym konkretnym przypadku najemcy zależy na takim właśnie łączonym świadczeniu: najmie samochodu wraz z udostępnieniem karty paliwowej, w ramach której najemca nabywa paliwo i opłaca opłatę drogową. Najemca bowiem pod postacią usługi kom-

pleksowej, składającej się ze wskazanych wyżej świadczeń, otrzymuje jeden kompletny produkt. Wydanie karty paliwowej jest elementem niezbędnym do skorzystania z najmowanego pojazdu samochodowego.

Wobec powyższego, w okolicznościach analizowanej sprawy, zarówno najem pojazdu samochodowego, jak i wydanie karty paliwowej, w ramach której najemca nabywa paliwo oraz opłaca opłatę drogową do najmowanego samochodu, stanowi jedno świadczenie gospodarcze (świadczenie kompleksowe), ponieważ jest niezbędne do realizacji celu świadczenia, tj. pełnego korzystania z najmowanego pojazdu samochodowego i ściśle ze sobą związane. Charakter dominujący w przedmiotowym świadczeniu ma usługa najmu pojazdu samochodowego. Z kolei, czynnością pomocniczą jest świadczenie dostępne w ramach karty paliwowej – paliwo oraz opłata drogową.

W związku z powyższym prawidłowe jest postępowanie w zakresie wystawiania faktury VAT, na której spółka wskazuje jedną kwotę za usługę wynajmu pojazdu, kalkulowaną jako koszt udostępnionego pojazdu wraz z kosztami dodatkowymi, tj. zatankowanego przez najemcę paliwa i opłat drogowych, z zastosowaniem stawki podatku VAT właściwej dla świadczenia głównego jakim jest najem pojazdu.

Możliwość kontynuowania opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w sytuacji podziału spółki przez wydzielenie ZCP, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.340.2024.1.RH

Ustawodawca wyraźnie w art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy CIT wskazał jakie czynności prawne prowadzące do nabycia ZCP mogą rodzić skutek w postaci utraty prawa do opodatkowania ryczałtem, a także dopuścił możliwość opodatkowania w formie ryczałtu od spółek, pomimo dokonanych działań restrukturyzacyjnych m.in. w sytuacji przewidzianej w art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy CIT oraz lit. d tego przepisu. Dzięki zawarciu w ww. przepisie zwrotu „chyba że” prawodawca dopuścił możliwość opodatkowania w formie ryczałtu, pomimo że podatnik dokona przejęcia innego podmiotu w drodze łączenia albo podziału podmiotów lub otrzymania wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa

lub jego zorganizowanej części lub podatnik zostanie przejęty przez inny podmiot w drodze łączenia lub podziału podmiotów, w tym podziału przez wydzielenie.

Możliwość opodatkowania w formie ryczałtu (kontynuowania opodatkowania w tej formie) ma miejsce wtedy, gdy zarówno podmiot przejmowany jak i podmiot przejmujący jest opodatkowany ryczałtem. Z opisu sprawy wyraźnie wynika, że: i) spółka A opodatkowana w formie ryczałtu od dochodów spółek, dokona podziału przez wydzielenie ze swojego majątku ZCP do istniejącej spółki B, ii) spółka B jako podmiot przejmujący ww. ZCP na moment wydzielenia będzie opodatkowana ryczałtem od dochodów spółek. Tym samym, mamy do czynienia z sytuacją, w której spółka A (spółka dzielona), jak i spółka B (spółka przejmująca) do której wydzielona zostanie ZCP, będą opodatkowane ryczałtem od dochodów spółek. Zatem, zarówno spółka dzielona, jak i spółka przejmująca nadal będą mogły być opodatkowane ryczałtem od dochodów spółek.

Posiadanie statusu małego podatnika przez spółkę opodatkowaną ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.400.2024.1.PC

Jak wynika z wniosku, spółka spełni wszystkie warunki do skorzystania z 9% stawki podatku w roku podatkowym trwającym od 3 kwietnia 2023 r. do 31 lipca 2023 r. tj. i) wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku VAT) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym trwającym od 1 stycznia 2023 r. do 2 kwietnia 2023 r. wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2.000.000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł, ii) przychody osiągnięte w roku podatkowym nie przekroczyły wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2.000.000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł, iii) w sprawie nie ma zastosowania art. 19 ust. 1c ustawy CIT.

Tym samym, spółka posiadała w roku podatkowym trwającym od 3 kwietnia 2023 r. do 31 lipca 2023 r. tj. w roku podatkowym po przekształceniu ze spółki z o.o. spółki komandytowej w spółkę z o.o. status małego podatnika i była uprawniona do stosowania stawki podatku CIT w wysokości 9%, zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Poprzednim rokiem podatkowym spółki będzie okres od 3 kwietnia 2023 r. do 31 lipca 2023 r. W roku tym przychody ze sprzedaży wraz z kwotą należnego podatku VAT osiągnięte przez spółkę nie przekroczyły 2.000.000 euro w przeliczeniu według średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy października 2022 r., w zaokrągleniu do 1.000 zł. Tym samym, spółka posiadała w roku podatkowym trwającym od 1 sierpnia 2023 do 31 grudnia 2023 r., tj. w pierwszym roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek status małego podatnika i była uprawniona do stosowania stawki ryczałtu w wysokości 10%, zgodnie z art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Ustalenie czy wynagrodzenie pieniężne z tytułu dobrowolnego umorzenia udziałów stanowi dla wspólnika dywidendę lub inny przychód

(dochód) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy CIT lub art. 10 polsko-francuskiej UPO, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 sierpnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.238.2024.2.MK

W związku z faktem, że na gruncie ustawy CIT przychody (dochody) z tytułu dobrowolnego umorzenia udziałów nie mieszczą się w dyspozycji art. 21 ust. 1 ustawy CIT ani w dyspozycji art. 22 ust. 1 w zw. z art. 7b ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, bowiem przychody te uregulowane zostały w art. 7b ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT, tym samym ww. przychody nie podlegają opodatkowaniu w Polsce zarówno w świetle przepisów ustawy CIT, jak też art. 10 polsko-francuskiej UPO. W konsekwencji po stronie spółki (płatnika), zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy CIT, nie powstanie obowiązek poboru zryczałtowanego podatku z tytułu wypłaty wynagrodzenia na rzecz udziałowca w związku z dobrowolnym umorzeniem udziałów tego wspólnika.

Dobrowolne umorzenie udziałów, za wynagrodzeniem pieniężnym dla wspólnika, nie skutkuje dla spółki rozpoznaniem przychodów lub kosztów uzyskania przychodów, zgodnie z ustawy CIT.

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl